

POBIELANIE (3) *sb n*

o, pierwsze e oraz a jasne, końcowe e z tekstu nie oznaczającego -é (Cn oba e pochylone).

sg N pobielani(e) (1). ◇ G pobielaniã (1). ◇ D pobielaniu (1). ◇ [A pobielani(e).]

Sł stp brak, Cn notuje; poza tym s.v. wapno rozczynione do pobielania, Linde brak.

1. Malowanie na biało; tynkowanie (2) : [za 6 kłód wapna do pobielania 24 gr. *InwBiskWłocł 1582 61.*]

pobielanie czego (2): Mącz 442b; Albarium – Białtofc do pobielaniã ńczan. Calep 49b.

Szereg: »pobielanie a tynkowanie« (1): Tectorium, illinimentum et quasi pavementum parietis atque incrustatio, Máteria ku pobielaniu á tynkowaniu ścian/ bądź z wapna álbo z krety vczyniona. Mącz 442b.

2. [Pokrywanie cyną w celu zabezpieczenia przed korozją; incrustatio Cn [czego]: [w inwentarzu kotlarzowej:] panewka żelazna do pobielania miedzi *InwMieszcz 1576 nr 207; 26 julii dałem ślosarzowi za munsztuk i za pobielanie starych strzemion, ostróg i inszych rzeczy zł 2 gr 6 GębMemor 204.*]

3. Biała farba lub inna substancja służąca do malowania na biało (1) : Albarium. Pobielanie tá białość którą pobieláją. *Mącz 6c.*

Synonimy: bielenie; 1. tynkowanie; 3. białość.

Cf **POBIELAC**

MMk, MP